

Quaresma - Tercer diumenge

[Ex 17,3-7](#)

[Rm 5,1-2.5-8](#)

[Jn 4,5-42](#)

Tercer diumenge de quaresma. Ens trobem al bell mig d'aquest temps... de gràcia. D'aquest temps de fixar-nos i millorar el nostre viure. Avui l'Evangelí ens presenta Jesús esperant-nos al Pou de la Samaritana. Com a aigua viva. Diumenge vinent el trobarem com a llum d'una mirada nova que guareix la ceguesa. I el darrer diumenge ens el trobarem com a vida. Vencedor de la mort. Tres presentacions reveladores. Els tres diumenges finals de l'itinerari dels catecúmens que es preparaven per rebre el baptisme.

1.- L'anhel humà. La nostra humanitat...

*“Bueno nos es saber
que el vaso sirve para beber.
Lo malo es que no sabemos
para qué sirve la sed...”*

Antonio Machado ens posa la pregunta sobre el sentit de la set. Més enllà de la seva realitat fisiològica immediata. Ens és molt comú d'omplir els nostres buits i els nostres profunds desigs amb realitats menudes... que no ens omplen. Que sempre ens deixen amb un regust de recança. D'insatisfacció. De “no és ben bé això...”

La nostra realitat humana és la realitat d'essers assedegats. Necessitats. Plens d'anhels. Amb preguntes. Amb projectes. Amb afanys. Amb expectatives de futur. Assedegats de felicitat i de sentit. Portem ben endins la llavor d'allò que podem esdevenir. Hem escoltat la promesa - i ens ha estat ofert !- de ser molt més del que sabem i coneixem. Estem habitats per un esperit que aspira i sospira per una plenitud i una realització molt més enllà del que veiem. Copsem quelcom inexpressable, i volem ser-hi allà. Però no hi arribem. A cops, ni tan sols ens hi acostem.

Molt sovint volem calmar la nostra profunda set amb refrescos sintètics de gustos artificiosos, que encara ens en donen més. Avui la Bona Notícia ens diu, ben obertament, que és Jesús qui de debò pot calmar la nostra set. És Ell –només Ell!!- qui pot omplir el meu desig d'autenticitat, de sentit, d'amor, de bondat. És Ell qui fa satisfà i fa créixer, alhora, el meu anhel de protecció, d'humanitat i esperança. De Pau i de Justícia. De veritat i felicitat. De transcendència. D'Absolut.

Ai, si sabessis quin és el do de Déu, i qui és ... qui tens davant...

Ai, si ens adonéssim del que ens ofereix i ens vol donar Jesús.

L'aigua viva... la que de veritat ens treu la set.

Ai, quan descobrim que viure és molt més –i molt diferent!- de funcionar. De consumir, de sobreviure i “d'anar tirant – anar fent”
!!!

2.- I aquesta Aigua Viva de Jesús...

...No pot embotellar-se. Ni vendre's. Només mostrar-la. Ningú no pot quedar-se-la. Ningú no pot guardar-la al rebost. És Aigua Viva. Cal anar a buscar-la allà on corre. Cal beure-la. Serena i continuadament. Ningú no pot beure per un altre. És Aigua que corre, salta, es viu, es comparteix, cal buscar-la. No es reparteix a domicili, ni a hores convingudes, ni per catàleg. Cal descobrir-la. Buscar-la. I viure-la.

3.- Aquest és el repte.

Val la pena aprofitar les setmanes que ens queden de quaresma per identificar les nostres sets. Per identificar on anem, de fet, a calmar-les. Què bevem, sincerament...?

I on podem trobar l'Aigua Viva de Jesús? Què podem fer per beure-la?

Potser ens cal deixar a terra els nostres gerros, plens d'una aigua que no ens calma la set. I disposar-nos a la trobada amb Jesús. Allà on Ell és. Perquè és allà on volem ser.

Ai, si ens disposéssim a deixar-nos trobar per Ell, prop dels nostres pous estèrils...!

Ai, si descobríssim la seva predilecció !

ETIQUETES

SET AIGUA